

علوم شرق اسلامی

چگونه به اروپا رفت؟

نویسنده: دکتر فیلیپ حتی

استاد دانشگاه کلمبیا در نیویورک

ترجمه: استاد احمد منزوی

در پائیز هر سال می بینیم که کشتی‌ها شماره بزرگی از استادان امریکائی و فرانسوی و انگلیسی را در سواحل مصر و سوریه فرود می‌آورند؛ اینان برای نشر و ترویج زبان‌های انگلیسی، ساکسون و لاتین و تعلیم مبادی و اصول فلسفی اروپائی می‌آیند.

اما نکته‌ای که در این جا جلب توجه می‌کند این است که، نه فقط علم از غرب به شرق آمده و می‌آید، بلکه غرب نیز در ازمنه پیش سالیان متماضی از منابع شرقی سیراپ می‌شده است.

مسئله اول امر تازه‌ایست. ولیکن قسمت دوم بسیار کهن‌تر و در خور توجه است!! تفاوت مهمی که میان این دو می‌باشد آنست که سیلاپ علوم شرق به دست اروپائیان به طرف غرب رهسپار شده ولی شرقی‌ها برای به دست آوردن علوم غرب زمین کوششی از خود به کار نبرده‌اند و اگر امروزه می‌بینیم که آن علوم در شرق رواج یافته مرهون همت غربی‌ها است که به دست خود، علوم غرب را به شرق نقل می‌نمایند.

تماس شرق و غرب در کوههای پیرنه
تسلط مسلمین بر آندلس اولین حلقه تماس بین شرق و غرب و از سلسله حوادثی بود که در نتیجه آن علوم و معارف شرقی در غرب راه یافت. شکی نیست که فتوحات مسلمین در جنوب غربی اروپا و استواری ایشان در آندلس به مدت چند قرن، سبب شد که از ایشان دانشمندانی مانند ابن رشد و ابن خلدون و دیگران بظهور رسید که در نتیجه فلسفه و علوم شرقی در اذهان اسپانیائیها و فرانسویها و از ایشان به دیگران نفوذ یافت. همین وجود مسلمین در اروپا سبب شد که کتابهایی که دانشمندان اسلامی در دانشگاه‌های بخارا و الجزیره و شام تألیف کرده بودند ترجمه شده و در اروپا منتشر گردید. ما فقط به کتاب قانون تألیف این سینا استشهاد می‌کنیم، که چگونه دانشمندان اروپائی آن را یگانه برنامه پژوهشی خود در مدت پنج قرن (۱۷.۱۲) قرار داده بودند. این کتاب در سال ۱۴۹۱ م به زبان عبرانی ترجمه و

اشاره:

در موضوع انتقال علوم از شرق به غرب و نحوه انتقال آن تاکنون مطالب زیادی در قالب کتاب و مقاله در نشریات علمی به چاپ رسیده و بحث و گفتار بسیاری در سمینارهای داخلی و خارجی مطرح بوده است. این مقاله نیز در

راستای همین امر مهم توسط دکتر فیلیپ حتی، استاد دانشگاه کلمبیا به رشته تحریر درآمده است و توسط استاد فرزانه جناب آقای احمد منزوی ترجمه گردیده است. هر چند این مقاله اول بار در ماهنامه جلوه س ۱ (۱۳۲۵-۱۳۲۴)، ش ۹: ۵۸۸-۵۹۳ به چاپ رسیده است، با توجه به اهمیت آن و به مناسبت تحلیل از این فهرست نگار عالیقدر در آئین بزرگداشت حامیان نسخه‌های خطی جهت بهره‌برداری علاقمندان در ویژه‌نامه پیام بهارستان درج می‌گردد.

کوچ کرده، و مقدار بی‌شماری مجلدات کتاب همراه خود به اروپا نقل کردند، و پیش از آن ادبی و دانشجویان ایتالیائی و غیر ایتالیائی برای تکمیل علوم عالیه به آتن و قسطنطینیه می‌آمدند. سپس به واسطه این فتح و مهاجرت دانشمندان به داخل اروپا، یک میل تازه به فلسفه یونان و فلسفه شرقی در میان اروپائیان پیدا شد و این را باید حلقه سوم از تاریخ ارتباط شرق و غرب دانست.

جنبیش بزرگ افکار: در اواخر قرن پانزدهم در دنیای افکار اروپائیان جنبش بزرگی دیده می‌شود که مقصود از آن رهاتی از زیر بار اعتقادات و تعالید دینی و فرار از پنداشی‌های فلسفه پوسیده موهوم و برگشتن به علوم قدیمه یونان بود و این جنبش را رنسانس (RENAISSANCE) می‌نامند. این تحول فکری نتیجه سه عامل اساسی بزرگ می‌بود: ۱. فتوحات مسلمین در اسپانیا. ۲. جنگهای صلیبی. ۳. سقوط قسطنطینیه. در اواخر این دوره اروپائیان را میل زیادی در کنجکاوی برای شناختن گذشته و طرز تفکر شرقیان دست داد، زیرا میان ملل یونان و روم و ملل شرقی بستگی‌های اخلاقی و ادبی و توافق خون و نژاد وجود داشت و بعلاوه موجبات دیگری هم به شرح زیر در بین بوده است:

«موجبات»

عاطفه دینی: ممکن است که اولین وادر کننده اروپائیان بر کنجکاوی در اطراف علوم شرقی همان نظریات دینی بوده است، چه قسمت زیادی از آنها بخصوص گلریک‌ها بیشتر مطالعات خود را در علوم شرقی روی کتب

نسخه اصل عربی آن در سال ۱۵۹۳ م. در روم به چاپ رسیده، و سپس به لاتین ترجمه شده است. همچنین باقی تألیفات این سینا را در منطق و فلسفه طبیعی به لاتین ترجمه کرده‌اند، و هم‌چنین بیشتر تألیفات این رشد را پیش از آنها ترجمه کرده بودند، ولی متأسفانه ترجمه نوشته‌های این رشد غیر مرتب و درهم می‌باشد.

باید متذکر شد که دانشمندان و فلاسفه یهود مانند دو زبان‌شناس معروف، ابن حیوی و کمخی، و چیرون شاعر، و میمونیدس (ابن میمون) فیلسوف، که در کوههای پیرنه اروپا نشو و نما کرده‌اند، یک عامل مؤثری در توجه افکار آنها به معارف شرق اسلامی بوده‌اند. مثلاً ابن حیوی ملقب به ابی النحو العبرانی در مراکش و در سال ۹۵۰ م. تولد یافت و در شهر قرطبه (CORDOVA) زندگانی می‌کرد، و همچنین زندگانی میمونیدس (۱۰۷۰-۱۰۲۱ م) در شهر قرطبه بود، و ابن چیرون (۱۲۰۴-۱۱۳۵ م) در جنوب اسپانیا زندگانی کرده‌اند، بلکه بیشتر دانشمندان یهود در آن زمان کتابهای خود را به عربی نوشته‌اند، اما به حروف عبرانی، و آثار تمدن شرقی در نوشته‌های آنها کاملاً پیداست.

تأثیر فرهنگ شرق عربی در تمدن اروپا در قرون وسطی امری است که مردم چه از شرقیان و چه از خاورشناسان در آن مبالغه بسیاری کرده‌اند، تا جایی که بعضی از محققین، بیشتر اصول تمدن غرب را به مبادی شرق می‌پیوندند، و از آن جمله اخیراً خاورشناس امریکانی وینر (WIENER) استاد دانشگاه هافزه کتابی در دو جلد نوشته که می‌خواهد در آن اثبات کند که یک قسمت زیادی از تمدن گوتیک، عربی الاصل می‌باشد، چنان‌جهر تعداد بسیاری از لغات گوتی را در درجه اول، و آلمانی و انگلیسی را در درجه دوم مشتق از کلمات عربی دانسته، و میان هر دو کلمه‌ای که آن‌دک سنتیزیت لفظی با هم داشته باشند یک علاقه بیلولزی برقرار می‌داند.

جنگهای صلیبی با همه زیانهایی که در پی داشت، بالطبع نتایج خوبی نیز داشت. یکی از فوائد معنویش آن بود که برای نخستین بار اروپائیان را به گنجینه‌های علوم ریاضی، فلکی، پزشکی و فلسفی شرق آشنا کرد. و امکان اقتباس از این گنجینه‌ها را آسان کرد. آن کشتیهایی که جنگجویان را به شرق فرود می‌آورد به جای آنها کالاهای و مصنوعات را به غرب منتقل می‌کرد، چه در هر راهی که مال التجاره نقل شود علوم و صنایع به دنبال آن به راه خواهد افتاد، زیرا که در هر نقطه قدم اول را جنگجو و گام دوم را تاجر و سوم را دانشمند می‌نهد. این سه اصل همیشه در تاریخ اجتماعی بشر مؤثر بوده است.

سقوط قسطنطینیه: غلبه ترکها بر حکومت بیزانس در نیمه قرن پانزدهم، موجب آن شد که عده زیادی از دانشمندان یونان به داخل قاره اروپا

این کتاب به یکی از زبانهای دیگر اروپائی نوشته شده بود هر آینه استفاده بیشتری از آن می‌شد.

یکی دیگر ریمون لل (RAIMON LULL) می‌باشد که در قرن سیزدهم میلادی در ولایات کتالونیا (CTALONIA) از زمینهای اسپانیا زندگانی می‌کرد، وقت خود را به تدریس لغت عربی و تأسیس مدارس برای تربیت استادان و مبلغین دینی صرف کرد.

ریمون مدت نه سال در دیرفرنسیسکان در میرمار (MIRAMAR) به تحصیل عربی مشغول بود و کتابی هم تألیف کرد که در آن آثار واضحی از کلیله و دمنه وجود دارد.

ریمون سفری کرد به قصد آنکه پاپ کلیمنتسوس پنجم و پنیفاس هشتم را به تأسیس مدارس تبشيری برای تعلیم علوم شرقی وادر کند.

پس از آن نیز سفرهایی به پاریس، منتبیلیر، ژنو و قبرس کرده، ولی به مقصد خود نرسید.

جمعیت‌ها: امروز در شهرهای بزرگ اروپا انجمنهای مانند اکادمی همایونی اسیانی لندن و اکادمی اسیانی فرانسه موجود می‌باشد که عده زیادی از خاورشناسان را که از دانشمندان غربی و دوستداران علوم و ادبیات شرق می‌باشند در بر دارد. هدف این انجمنها غالباً همان کوشش در مباحث علمی از لغت، فلسفه، تاریخ و ادیان شرقیان و همچنین توسعه دائرة معلومات اعضاء انجمن بوسیله سخنرانیها و نشریه‌های ماهیانه و چاپ کتب سودمند می‌باشد.

دینی قرار دادند تا بهتر بتوانند به یک حمله تبشيری و تبلیغی اقدام کنند، و نخستین مدرسه‌ای که برای این منظور بربا شد مدرسه مقدس ایمان بود که به وسیله پاپ گریگوریوس پانزدهم در سال ۱۶۲۲ م دائز شد و پس از آن دانشکده دیگری برای تبلیغات دینی در زمان اوریانوس هشتم در سال ۱۶۲۷ م. تأسیس گردید، و مقصود هر دوی آنها تربیت مبلغین و چاپ کتب دینی برای کلیساهای شرق بود.

استثمار و تجارت: بزرگترین عامل نزدیک شدن اروپائیان به علوم شرق همانا امور سیاسی و اقتصادی است.

حکومت فرانسه از مدت‌ها پیش یک توجه خاصی به مسیحیان بالاد مقدسه داشت و همیشه دانشمندان خود را به فرا گرفتن دروس و معارف شرقی برمی‌انگیخت، و در قرن هجدهم، بلکه پیش از آن، دانشمندانی را برای فرا گرفتن تاریخ و زبان و بررسی در عقاید دینی به شرق نزدیک گسیل می‌داده، چنانچه از مقدمه کتاب گرماتیک عربی تألف دساوری (DESAVARY)

که در سال ۱۷۸۴ م به دولت متبوعه خود برای چاپ تقدیم کرد (ولیکن پیش از سال ۱۸۱۳ م به چاپ نرسید) به خوبی این معنی مفهوم می‌شود.

علاوه تاریخ نشان می‌دهد که روابط دوستی ملت فرانسه با ملت سوریه بسیاری از فرانسویان را به فرا گرفتن علوم عربی وادر ساخت. بخلاف ملت انگلیس^۱ که با وجود روابط زیادی که با ملل اسلامی داشته جز در این اواخر، مستشرقین زیادی تربیت نکرده، در صورتی که خاورشناسی در آلمان جتبه استعمار آن از همه آشکارتر بوده، و روسیه با آنکه چندان علاوه‌ای به علوم شرقی نداشته، معدّل اخیراً توجهی به این قسمت از علوم پیدا کرده است.

علمای مارونیان: درست است که مسلمین اندلس و جنگهای صلیبی و دولت بیزانس سه عامل مهم انتقال علوم و آداب شرقی به غرب بوده‌اند.

اما شکی نیست که خاورشناسان متاخر اروپائی، فرزندان مسلمین اندلس نمی‌باشند بلکه دست پرورده دانشمندان مارونی لبنان می‌باشند. همان کسانی که در قرن شانزدهم و پس از آن زبان عربی و سریانی را به ایتالیا و فرانسه وارد کرده‌اند، و در آنجا مبادی فلسفه و تاریخ و دیانت شرقی را انتشار داده‌اند، و در اروپائیان حس کنگناوی و تبع در افکار فرزندان شرق نزدیک ایجاد کرده‌اند و سرانجام می‌توان گفت که لبنانیان در آشنا کردن غرب به علوم شرقی سهم بزرگتری را احراز کرده‌اند.

اولین استاد زبان‌شناس سریانی در اروپا یوسف خوری می‌باشد که از طرف بطریبرک سمعان (۱۵۱۵ م) به روم رفت، و اولین کتابی که در نحو سریانی در اروپا نوشته شده است، نگارش زبان‌شناس جرجیس میخائل عمیره بوده که یکی از شاگردان دانشگاه مارونیان در روم می‌باشد.

و نخستین کسی که تاریخ فلسفه شرق را به زبان فرانسه نگاشت ابراهیم حاقلانی^۲ می‌باشد که در نزد اروپائیان معروف به (ECCEHELENSSI)

«وسائل»

افراد: از اوائل قرن دهم میلادی در تمام شهرهای عمدۀ آوویا، خاورشناسانی بوده‌اند که سعی و کوشش زیادی در اطراف زبان و طرز تفکر شرقیان می‌کرده و بیشتر عمر خود را در این راه، چه از روی هوس و چه برای مقصد معینی صرف کرده‌اند. برای مثال کافی است به دو قضیه اشاره کنیم که یکی قدیم و دیگری نوین می‌باشد:

در ایتالیای امروز دانشمندی است به نام پرنس کیتانی (LEONE, CAETANI) که بزرگترین خدمت را با به عالم اسلامی کرده است، این خاورشناس در سال‌های ۱۹۰۸-۱۹۰۵ هشت جلد کتاب بزرگ با گراورهای جالب توجهی در تاریخ اسلام نوشته، که می‌توان گفت تقریباً بی‌نظیر می‌باشد.

این کتاب علاوه بر تاریخ اسلام یک تاریخ عمومی است، که مطالب آن به ترتیب سال تنظیم شده و واقعی مهیم آن از منارک قدیمی عربی به ترتیب سال حدوث، نقل شده است، و دارایی حاشیه‌ها و نقشه‌های می‌باشد، و اگر

است، حاقلانی استاد دو زبان عربی و سریانی در دانشگاه روم و پاریس بوده و در سال ۱۶۶۴م در سن شصت و چهار سالگی پس از تألیف شصت کتاب در تاریخ و فلسفه شرقی و زبانهای سامی درگذشت. اولین کسی که تاریخ مارونیان را به لاتین نوشت «مرهج نمرون» از شهر «بان» لبنان بوده، که به جای خالوی خود ابراهیم حاقلانی استاد دانشکده «شاپنزا» در روم بود، و در سال ۱۷۱۱م درگذشت.

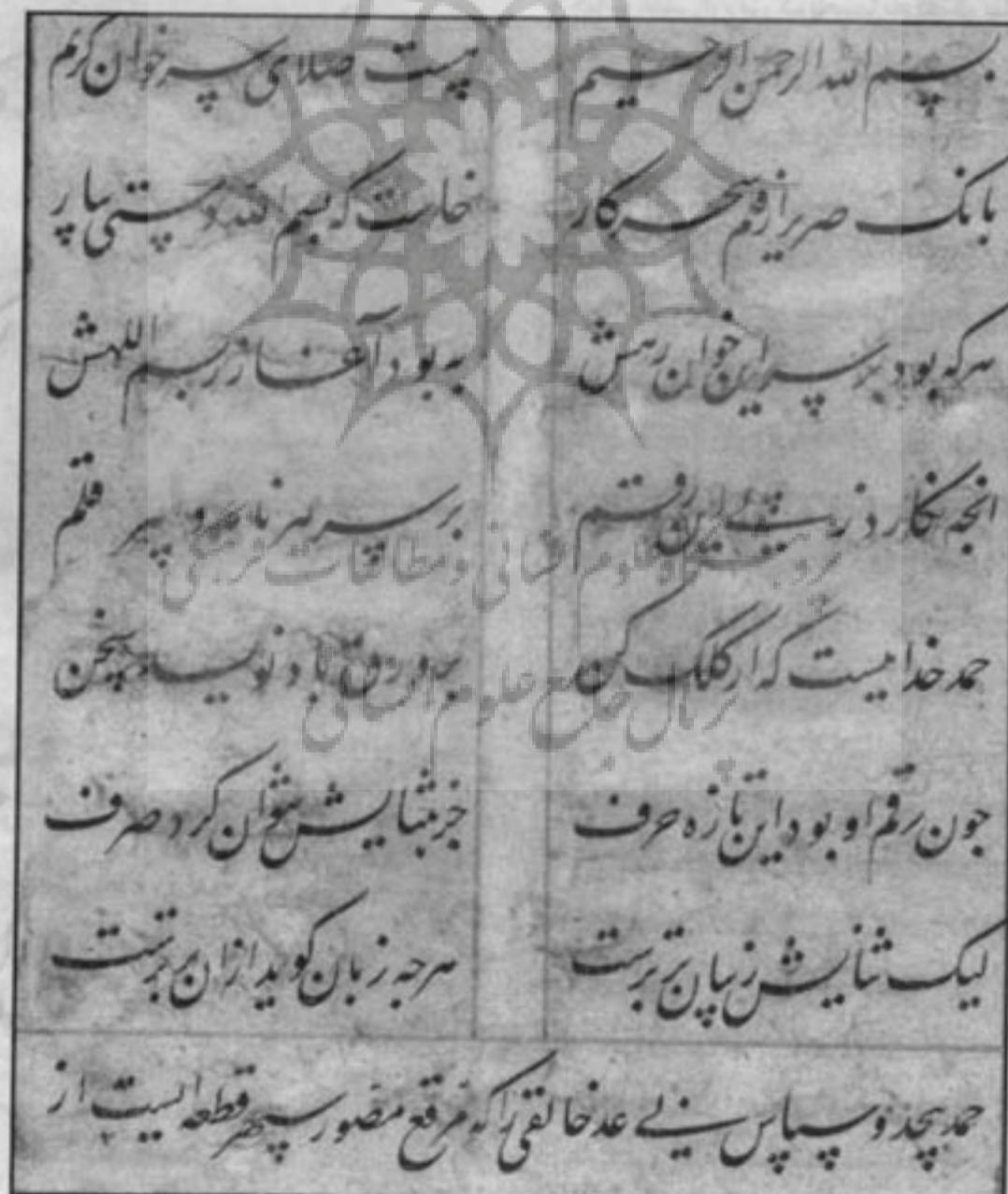
و از استادان دانشکده شاپنزا یکی جبرئیل صهیونی می‌باشد (۱۶۴۷-۱۵۷۷م) که پس از استادی در شاپنزا به مترجمی «لوئی سیزدهم» انتخاب شد. و سپس به استادی زبانهای سامی در (سورین) انتخاب گردید و سرانجام با کمک یوحنا حصروتوی توراه را ترجمه کرد.

بیشتر این دانشمندان از دانشکده‌ای فارغ‌التحصیل شده‌اند که در سال ۱۶۵۸م برای دانش‌آموzan مارونی تأسیس شده بود، و بدون شک این دانشکده از عوامل بزرگ انتشار علوم شرقی و زبان سامی در ایتالیا، فرانسه

و سایر نواحی اروپا می‌باشد.

در اینجا به مردمی برمی‌خوریم که می‌توان زندگی او را یگانه حلقه اتصال میان علوم شرقی و دانشمندان اروپا دانست و او یوسف سمعان سمعانی است که بزرگترین دانشمندی است که سوریه تا به امروز تربیت کرده و به خود دیده است، سمعانی در طرابلس و در سال ۱۶۱۷م به دنیا آمده و در روم به سال ۱۷۶۸م درگذشت، پاپ او را دوباره سوریه برای جمع‌آوری مخطوطات شرقی فرستاد. کلیمنتسوس دوازدهم او را مدیر دوم کتابخانه واتیکان برگزید، و او هم دهها از کتب خطی عربی، جبشی، فارسی، سریانی، ارمنی، عبرانی و یونانی را به چاپ رسانیده و منتشر کرده است. مهمترین نوشته‌های یوسف کتاب المکتبه الشرقيه (BIBLIOTECA ORIENTALIS)

می‌باشد، که از بزرگترین مصادر خاورشناسان به شمار است. حتی، فیلیپه علوم شرق اسلامی چگونه باروپا رفت؛ ترجمه احمد منزوی. چلوه، س ۱ (۱۳۲۵-۱۲۲۴)، ش ۱۰۹: ۵۹۳۵۸۸.

۱. مخفی نماند که نویسنده مقاله در این چند سطر تحت نفوذ سیاست وقت واقع شده زیرا نظر استثماری ملت انگلیس نسبت به شرق همیشه بیش از سایر ملل اروپا بوده است.

۲. حاقلان از بlad Lebanon است. این مرد زبان فارسی رانیز می‌دانسته چنانچه کتاب «جام گیتی نما» را به لاتین و عربی ترجمه و در سال ۱۶۴۱م در پاریس جاپ کرده است (برای تفصیل رجوع شود بدیعه (ج ۵، ص ۲۵ و ۲۶).